

برلین - ۸ فیبروری ۲۰۱۹

خلیل الله معروفی

مطلبی منظوم را از صفحه ۲۴ دسمبر ۲۰۰۹ آرشیف خود در "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" برگرفته و تقدیم حضور خوانندگان "آریانا افغانستان آنلاین" میکنم. در صفحه بیستم نومبر ۲۰۰۹ آن پورتال مقاله این قلم، معنون به «مراسم "قسم ترکانک" حامد کرزی در "سلامخانه"» نشر شد، که با منظومه جناب ملک الشعراء استاد محمد نسیم "اسیر" و در هیئت قصیده، زیر عنوان "قسم ترکانک کرزی" بدرقه گشت. آنچه را اینک از نظر خوانندگان ارجمند میگذرانم، استقبالی ست از همین منظومه استاد.

استقبال از "قسم ترکانک"

اشعار و منظومه‌های دلربا و دلکش استاد سخن و فخرالشعراء "اسیر" همیشه به وجد می‌آورند. ماههاست، که هر روز پارچه جدیدی از استاد را در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" میخوانم و حیران میمانم، که کدام را اولتر استقبال کرده و طبع نوآموزم را بیازمایم. پارچه ای را، که استاد معنون به "قسم ترکانک کرزی" به پورتال اهداء کرده اند، و زیب و زینت صفحه دیروز، ۲۳ دسمبر ۲۰۰۹، گردید، نه تنها بسیار گیرا و نماینده است، بلکه در بحری سروده شده، که در آن هرگز طبعم را نیازموده ام.

اینست، که حالا این کار را میکنم، با این وقوف، که "شمع ما" کجا و "چشمه آفتاب" کجا؟

"بحر طوفانزا، سراب آب ناپیدا کجا؟"

می‌ارزد اگر بگویم، که سروده‌های این بحر مرا به یاد اشعار غزای "حکیم ناصر خسرو بلخی" می‌اندازند.

رسید چامه نغزی به زیب و زینت خوبان	ز مرغزار طراوت، ز مغز خطه المان
چکامه ای، که تراویده در ادبکده نظم	ز اوستاد، سخن گوید و ز ذروه دوران
ز سحر شعر بیارد سروده‌های دل انگیز	سر و برش به نکوئی، به سان بخت جوانان
چه چامه ای، که زداید ز دل گذار ستم را	صفیر شیون و ماتم، سفیر ناله و افغان

ز روزگار سخن دارد، و سُلالة افغان
گلایه ها بنماید ز دهر کجرو و کجبین
یکی نموده سرافراز و صدهزار نگوئسار
حکایتی کند از آن سفید ریش سیه‌بخت
به یاد آرد از آن گه، که گاه امن و امان بود
ز هموطن قصه آرد، که خفته در وطن غیر
چه خوش سرود، سخندان خوشکلام معزز
"خدای من! چه ستم رفت بر سُلالة افغان که داده آب رخ از کف، شده حقیر و پریشان؟"

"خلیل" من اگر هست، عقل و هوش و ظرافت

میار صدع سخن را، و آر قصه به پایان

استقبال از "قسم ترقانک"

Maroofi_k_esteqbaal_az_qassamtarqaanak.pdf